

IV.

Stedstillæg.

Kommissionen har behandlet det Spørgsmaal, om sideordnede Statstjenestemænds Lønning bør være forskellig i de forskellige Dele af Landet, om man altsaa, ligesom man har tænkt sig Lønningerne regulerede efter Tidens Konjunkturer, kunde tænke sig Lønningerne regulerede efter Stedets Konjunkturer.

Man er i sine Overvejelser herom gaaet ud fra den ved Lønningsloven af 1908 indførte Gradering af Lønningerne for visse af Told- og Trafiketaternes Lønningsklasser i 4 (eller 2) Sætter: a) for København og Frederiksberg, b) for andre Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2000 Indb., c) for Byer og bymæssige Bebyggelser med fra 1000 til 2000 Indb. og d) for det øvrige Land. For 1.—7. Lønningsklasse er Lønningerne for Omraaderne a), b) og c) henholdsvis 210, 150 og 90 Kr. højere end for Omraade d); for 8., 9., og 13. Lønningsklasse er Lønningerne for Omraaderne a) og b) 90 Kr. højere end for c) og d) (for Kvinder under 13. Lønningsklasse 180 Kr.) og for 12. Lønningsklasse for a) og b) 60 Kr. højere end for c) og d). For Landpestbude er Lønningerne indenfor Omraaderne a), b) og c) henholdsvis 20, 14 og 8 pCt. højere end for d). Ved den i 1908 indførte Ordning opnaaedes det at faa de tidligere til forskellige Tjenestemænd efter nærmere Regler givne Huslejetillæg afløste af faste Tillæg, der indgik i Lønningerne, og det tilsigtedes endvidere for de lavere lønnede Tjenestemænd at udligne den Ulighed i Udgifterne til Husleje og Skat, der fandtes at være mellem de forskellige Dele

af Landet; for de andre Udgifters Vedkommende fandt man, at Forskellighederne neppe kunde komme i Betragtning ved Spørgsmaalet om et Opholdstillæg (jfr. Bemærkningerne til Lovforslaget).

Kommissionen er da ogsaa af den Opfattelse, at det er Udgifterne til Husleje og til Skat, som i væsentlig Grad frembyder Forskelligheder, omend man er klar over, at én Vare her og en anden Vare der kan være dyrere eller billigere end almindeligt, men som Helhed er der, hvad der ogsaa synes at fremgaa af Prisstatistikken, kun mindre betydelige Forskelligheder i Prisniveauet for Levnedsmidler, Beklædning, Brændsel o. s. v. og rent lokale Ujævnheder i Priserne kan der neppe tages noget Hensyn til ved Lønningsansættelser. Ligeledes er man klar over, at den samme Lønning kan slaa forskelligt til paa forskellige Steder, fordi der f. Eks. i København er Anledning til adskillige Udgifter, som man ikke har paa Landet eller i Smaabyerne, fordi man et Sted lever mellem en velstaaende Befolkning, et andet Sted mellem en fattig Befolkning, eller fordi Kravene til Selskabelighed og Omgang er forskellige o. s. v., men heller ikke saadanne Hensyn lader sig udmaale i Penge, saalidt som de mange andre Fordele eller Ulemper, der for Tjenestemanden kan være forbunden med at faa Ansættelse det ene eller det andet Sted.

Kommissionen kan derfor i Principet godkende den Forskel i Lønningerne, der har givet sig Udtryk i Anvendelsen af forskellige Lønsatser i Loven af 1908, og som er beregnet paa at modsvare Huslejens og Skatternes